

Απαντήσεις λατινικών θεωρητικής κατεύθυνσης

A1 . Όλα είναι αξιοθρήνητα στους εμφυλίους πολέμους, αλλά τίποτα δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη : αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους (από ό, τι συνήθως), ώστε ακόμη κι' αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να εξαναγκάζονται από τα πράγματα να γίνουν . Πράγματι, οι εκβάσεις των εμφυλίων πολέμων είναι πάντοτε τέτοιες, ώστε να γίνονται όχι μόνο αυτά τα οποία θέλει ο νικητής αλλά ακόμη να κάνει ο νικητής το χατίρι εκείνων με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας , (επειδή ενεργούν) κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα όμως καταλαβαίνω πως αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο φαύλος που να μην το ομολογήσει .

B1. *Bellum civile , miserrimum , ipsum , victoribus, feroci, talis, exitu , earum, auxilium, auctoritas, plus, huic, castrorum, stultam.*

B2. *Reddidisti , sunto , cogere, faciendum, vult, obsequatur, peperisti, animadversum / animadversu, dixerint , intellexisse, perveniebatis, intende, vidissemus, fatebuntur.*

Γ1 α. *miserias* : κατηγορούμενο στο *nihil*

Fecociores: κατηγορούμενο στο *victores*

Bellorum : γενική υποκειμενική στο *exitus*

iis : αντικείμενο στο *obsequatur*

Id: υποκείμενο στο *factum esse*

Fore : ειδικό απαρέμφατο , αντικείμενο στο *intellego*

coniurationem : υποκείμενο στο *esse factam* (ετεροπροσωπία).

Γ1β. *In bellis, quae civilia sunt.*

Γ1γ. *Cicero scripsit bellorum (enim) civilium exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.*

Γ2 α. Δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική , που εκφέρεται με υποτακτική (non sint), γιατί η παραχώρηση γίνεται σε κάτι ενδεχόμενο / πιθανό και εκφράζει μια υποθετική κατάσταση που κί' αν δεχθούμε ότι αληθεύει δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας πρότασης · συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (non sint) , γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (cogantur / esse) και σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2 β. Δευτερεύουσα αναφορική επιθετική προσδιοριστική (στο «ea») , που εκφέρεται με υποτακτική (velit) λόγω έλξης από την προηγούμενη υποτακτική (fiant) και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (velit), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (fiant) και σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν . Λειτουργεί ως επιθετικός προσδιορισμός στο ea που προηγείται.

Γ2 γ. → Υπόθεση : si iste in Manliana castra pervenerit (υποτακτική παρακειμένου)

Απόδοση : neminem tam stultum fore, neminem tam improbum fore, (απαρέμφατα μέλλοντα)

Εξαρτημένος υποθετικός λόγος ανοιχτής υπόθεσης .

→ Υπόθεση : si iste in Manliana castra pervenerit (οριστική συντελεσμένου μέλλοντα)

Απόδοση : neminem tam stultum erit, neminem tam improbus erit, (οριστικές μέλλοντα)

Ανεξάρτητος υποθετικός λόγος ανοιχτής υπόθεσης στο μέλλον.

→ Υπόθεση : si iste in Manliana castra perveniat (υποτακτική ενεστώτα)

Απόδοση : neminem tam stultus sit, nemo tam improbus sit, (υποτακτικές ενεστώτα)

Υποθετικός λόγος ενδεχομένου / πιθανού.

Επιμέλεια σημειώσεων : Γιάννης Βιολάκης